

А каква бѣ първа-та цѣль?— На това е лесно да ся отговори: да срушятъ гръцкыя яремъ.

Наистинѣ, тоя задатѣкъ не бѣше легкъ, нѣ твърдѣ мж-ченъ за два челоуѣка, еднички отъ цѣль народъ, отъ кои-то единъ-тъ ся е завзелъ за него повече отъ привърженостъ камъ брата си, нежели камъ работѣ-тѣ, повече като любнителъ камъ добро-то и красно-то, нежели като въодушевенъ на посвященіе-то, и само оня, другый-тъ е положилъ на него всичкѣ-тѣ си ревность, всичкѣ-тѣ си душиѣ.

Ала и да бѣхъ и двама-та въодушевени съ истѣ-тѣ ревность, що можяхъ да направятъ!

Гърція бѣ силна. Българія слаба и покорена.

Тии двоица, осамотени, два изятія, не быхъ могли да застъпятъ незрѣлыя, потъпканныя народъ.

Да разгледамы Гърці ѣ и Българіиѣ.

Гърцко-то царство бѣ силно споредъ Българіиѣ. Ала само по себе, то бѣ нищо, нѣгова-та мощъ показваше много слабы страны, бѣше подкопана въ основаніе-то. Гърцка-та държавя бѣше слѣпена отъ различни стихіи, кои-то бѣхъ съ силѣ споены, ѣ съ майсторіиѣ одържавяны. Нейна-та сила въ главно-то ся основаваше на войскѣ-тѣ, а майсторія-та—на добыване пары. Войска и пары, или пары и войска—това бѣхъ два-та стълпа, на кои-то ся опираше Гърцко-то царство. Всичко друго като историческо право, осланяне на вышній промыслъ, привърженостъ народна—всичко това бѣ нищо.

Освоитель не задобыва никакво историческо право. Сила на оржжіе-то, или исторически лукавства има, ала никога нѣма правенъ резултатъ, тя бива логично слѣдствіе, ала никога не бива правно. Защо-то логыка-та и право-то не иджтъ всякога успорядно. Челоуѣкъ прави съвсѣмъ логично, кога-то испадне въ лоши обстоятелства, та дойде до тамъ да убіе подобнаго